

Appell

På hjemmesiden til Norsk Motorcykel Union står det at NMCU er en «interesseorganisasjon for norske gatemotorsyklister».

Det høres flott ut, men hva betyr det egentlig å være en interesseorganisasjon?

Svaret er ganske enkelt: NMCU skal arbeide for, beskytte og ivareta én bestemt interesse, nemlig motorsykelinteressen. Det er den ene tingen samtlige som er samlet her i dag har til felles. Vi kan mene likt og ulikt om det meste, og det gjør vi sikkert også. Men det er en ting vi har til felles, og det er motorsykelinteressen. Selv den interessen kan nok arte seg litt ulikt fra den ene til den andre; noen liker å kjøre kort, andre liker å kjøre langt. Noen foretrekker å kjøre alene, andre kjører helst i flokk. Noen kjører Honda, andre kjører KTM. Noen vil ikke bli sett på annet enn Harley. Men uansett alle forskjellene oss i mellom tror jeg vi ønsker å få praktisere vår motorsykelinteresse i fred. Vi ønsker å praktisere vår interesse med størst mulig frihet, og med færrest mulig begrensninger.

Og det er nettopp det NMCU er til for: NMCU arbeider for at norske motorsyklister skal få leve ut sin motorsykelinteresse med størst mulig frihet, og færrest mulig begrensninger.

Så vil du kanskje innvende at det ikke er noe problem. At vi stort sett får holde på med vårt, uten for mye innblanding.

Ja, for tiden er det nok slik. Men det har ikke alltid vært slik. NMCU ble stiftet for snart 50 år siden fordi noen lyser hoder i Oslo foreslo å forby alle motorsykler over 250 kubikk. Noen år senere var forslaget å sette grensen på 400 kubikk. Så sent som i 1998 ønsket man å forby sykler med mer enn 100 hester.

Alt dette har NMCU kjempet mot, og var det ikke for det vi kjempet – og vant – kunne vi risikert at de fleste syklene som står her i dag ville vært borte.

Det er heldigvis en stund siden vi har sett slike duste-forslag, men fortsatt dukker det opp saker som gjør at vi må heve stemmen og protestere. I 2013 forsøkte man f.eks. å gjeninnføre disse wire-rekkverkene som NMCU hadde bidradd til å få bort 7 år tidligere. Det finnes nok av dokumentasjon på at disse rekkverkene er livsfarlige for oss motorsyklister, og vi trodde ærlig talt vi var ferdige med dem i 2006. Men de dukket altså opp igjen, og NMCU måtte på ny ta opp kampen. Vi gikk direkte på Samferdselsdepartementet, og fikk overbevist dem om at wire-rekkverk fremdeles var en dårlig ide. Og derfor har vi ikke slike rekkverk i Norge, i motsetning til blant annet vårt naboland Sverige.

Det er heller ikke så mange år siden det kom forslag fra Brussel om å innføre obligatorisk EU-kontroll for motorsykler. Det gikk vi også imot. For det første ville det være vanskelig å gjennomføre i praksis. For det andre tror vi ikke det ville hatt noen sikkerhetsmessig effekt. Det er svært få MC-ulykker som skyldes tekniske feil på sykkelen, og de fleste av oss er fullt klar over viktigheten av å ha bremses, lys og dekk 100% i orden. Så obligatorisk EU-kontroll ville være et helt unødvendig tiltak. Det fikk vi gehør for, og for en gangs skyld valgte norske myndigheter å benytte seg av reservasjonsretten overfor EU. Det skjer ikke så ofte, men skjedde altså her, i en MC-politisk sak!

Dette er den ene siden av NMCUs «interessesarbeid»; vi kan kalle det en «vaktbikkjefunksjon»; det å kjempe mot forslag eller ideer som dukker opp når byråkrater

eller politikere mister helt bakkekontakten, og kommer opp med påfunn som gjør det vanskelig, eller endatil umulig, å holde på med vår MC-interesse.

Den andre siden handler om å støtte opp omkring alle dem som vil oss vel, og de er det heldigvis flest av.

NMCU har opparbeidet seg en ganske enestående posisjon overfor norske myndigheter, og blir alltid tatt på råd når MC-relaterte spørsmål kommer opp. Vi har vært med å utvikle det som sannsynligvis er verdens beste føreropplæring på MC. Vi har vært med på å etablere en egen trafikkikkerhetsstrategi for MC og moped, og har sørget for at en rekke tiltak på og rundt vegenettet vårt nå også hensyntar våre behov. Det arrangeres TS-dager og førerutviklingskurs mange steder i landet, ofte finansiert av Vegvesenet eller fylkeskommunen (som eier mange av veiene vi foretrekker å kjøre på). Og vi har begynt på en omlegging av avgiftssystemet, der målet er man ikke lenger skal straffes for kubikk og hestekrefter, men belønnes for lave utslipp. Den jobben er som dere vet ikke fullført ennå, men vi er på saken og kommer ikke til å gi oss før vi har vunnet fram!

Det er dette som er interessepolitikk, og det er dette NMCU holder på med.

I det arbeidet er vi helt avhengige av våre lokale tillitsvalgte, som legger ned mangfoldige gratistimer i organisasjonens tjeneste. Og vi har et lite sekretariat i Moss, med tre ansatte, som sørger for å holde trådene samlet. Vi mottar ingen støtte fra det offentlige; dermed er vi heller ikke i «lomma» på noen. Vi lever kun av våre medlemmers kontingentpenger. Og derfor er vi opptatt både av å holde på de medlemmene vi har, og av å verve nye. NMCU har i overkant av 10 000 medlemmer, og sammenlignet med våre søsterorganisasjoner i andre land er det ganske bra. Men i forhold til at det er langt over 100 000 aktive motorsyklister i Norge er det selvsagt altfor lite. Hvis dagens forsamling er representativ er de fleste av dere ikke medlemmer av NMCU. Men vi jobber for dere også! Vi jobber for alle norske motorsyklister, men vår politiske kjøttvekt og økonomiske slagkraft er direkte knyttet til medlemstallet. Derfor er jeg ikke flau over å utfordre dem som ikke er medlem til å melde seg inn! Det koster 450 kroner i året, og for det får du fem nummer av vårt medlemsblad, og diverse andre medlemsfordeler. Det er ikke det viktigste. Det viktigste er at dine 450 kroner er med å sikre NMCUs økonomi, og sikre at vi fortsatt er der og ivaretar dine MC-interesser!

Takk for oppmerksomheten, og en fortsatt god 1.mai!